

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/18/2014
Identifikačné číslo spisu: 3111011692
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:3111011692.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. V. O. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného B. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 6. septembra 2012, sp. zn. 3To 86/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T 145/2011, zo dňa 4. júna 2012 boli obžalovaní 1/ Ing. L. Z., obž. 2/ Ing. V. O., obž. 4/ B. W., obž. 5/ V. H. a obž. 6/ S. O. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako členovia organizovanej skupiny, ktorú založili a riadili obv. Ing. L. Z. s obv. Ing. V. O. a ktorej členmi sú obv. B. W., obv. V. H. a obv. S. O. od presne nezistenej doby najneskôr od roku 2009 do 31. marca 2011, u obv. B. W. po jeho návrate z výkonu trestu najmenej od januára 2011 do 31. marca 2011 a u obv. V. H. od roku 2009 do 19. januára 2011, kedy bol vzatý do väzby v inej trestnej veci, na území Trenčianskeho kraja, najmä okresu Bánovce nad Bebravou, Prešovského kraja na území okresu Poprad s jednoznačným zámerom odpredávať ďalej väčšie množstvo omamných a psychotropných látok aj mimo územia Slovenskej republiky, páchali rozsiahlu drogovú trestnú činnosť vyznačujúcu sa plánovaním a koordinovaním ich vzájomných činností a to v zabezpečovaní liečiv a prekurzorov, potrebných k výrobe omamnej a psychotropnej látky metamfetamín (pervitín), ktorý je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a

prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z.z., túto omamnú a psychotropnú látku vyrábali prostredníctvom obv. V. O. na M. ul. XXX/X v K. na chemickom laboratórnom náčiní, na ktorej výrobe sa podieľali aj obv. Ing. L. Z., pričom takto vyrobené omamné a psychotropné látky medzi sebou prepravovali aj prostredníctvom kuriérskych prepravných služieb, resp. prostredníctvom pravidelnej autobusovej dopravy a tieto psychotropné a omamné látky následne prechovávali za účelom ich predaja ďalším doposiaľ nestotožneným osobám z radov záujemcov o takéto látky, finančné prostriedky, ktoré si takýmto spôsobom zabezpečovali používali nielen pre svoju vlastnú potrebu, ale hlavne na nákup ďalších surovín potrebných pre opätovnú výrobu psychotropnej a omamnej látky, pričom dňa 04. marca 2011 pri stretnutí Ing. L. Z., po tom, ako vyššie popísaným spôsobom zabezpečili psychotropnú a omamnú látku metamfetamín (pervitín) odpredali G. B. 21,415 gramu metamfetamínu (pervitínu) s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,9 % hmotnostných, čo predstavuje 396 - 1583 obvyklých jednorazových dávok drogy a následne dňa 01. apríla 2011 obv. Ing. L. Z. rovnakým spôsobom opakovane odpredal G. B. a V. V., občanovi Rakúskej republiky 67,116 gramu metamfetamínu (pervitínu) s koncentráciou účinnej látky v priemere od 61,1 % do 72,3 %, čo predstavuje 1092 - 4367 obvyklých jednorazových dávok drogy, spolu 1488 - 5950 obvyklých jednorazových dávok drogy metamfetamín (pervitín) o hodnote najmenej 10 514 €, pričom v priebehu uvedeného obdobia si obv. W. W. niekoľko krát zakúpil od obv. Ing. V. O. malé množstvo psychotropnej a omamnej látky, pervitín, ktorú použil pre vlastnú potrebu.

Prvostupňový súd obvinenému B. W. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Pre výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému B. W. odvolací súd dohľad na dobu jedného roka spočívajúci v povinnosti v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obvinenému B. W. trest prepadnutia veci uvedených vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T 145/2011, zo 4. júna 2012 podali odvolanie prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neprospech obvineného W. W. a obvinení Ing. V. O., V. H. a B. W.. Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 3To 86/2012, zo 6. septembra 2012 podľa § 319 Tr. por. podané odvolania zamietol.

Proti druhostupňovému uzneseniu podal 15. marca 2013 dovolanie obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že okresný súd nesprávne hmotnoprávne posúdil zistený skutok tak, že skutok B. W. kvalifikoval všeobecne ako všetky trestné formy neoprávneného zaobchádzania s drogami podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., t.j. vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, pričom neindividualizoval konkrétnu skutkovú podstatu trestného činu toho ktorého odsúdeného.

Obvinený nemohol trestný čin spáchať v každej skutkovej podstate tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku. Výslovil nesúhlas s právnou kvalifikáciou konania podľa § 138 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože obvinený bol vo výkone trestu odňatia slobody a súd nemal vôbec preukázaný čas zistenia začatia trestnej činnosti B. W..

Napriek týmto absolútne neurčitým skutkovým zisteniam ohľadne času páchania trestnej činnosti súd prvého stupňa kvalifikoval konanie B. W. ako závažnejší spôsob konania. Doba páchania trestnej činnosti tak malého významu ako v prípade odsúdeného B. W. nemôže byť vzhľadom na obvyklé dlhodobé trvanie páchanie drogovej trestnej činnosti považované za prekročenie tejto obvyklej doby a

jeden polrok nemôže byť kvalifikovaný ako také závažné konanie, pri ktorom je potrebné skutok subsumovať pod skutkovú podstatu v druhom odseku predmetného trestného činu.

Skutkové okolnosti veci tiež nenasvedčujú ani tomu, že B. W. sa podieľal „na páchaní trestnej činnosti, ktorá bola páchaná za súčinnosti viacerých osôb naplňujúca znaky organizovanej skupiny (...)“⁵. Opäť ide o mechanické prevzatie právneho názoru prokurátorky, ktoré nebolo podrobené kritickému posúdeniu, a ani primeraným spôsobom odôvodnené v rozsudku.

Nebola preukázaná existencia dohody aspoň medzi tromi odsúdenými.

Každý odsúdený s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. má spoločného jediného menovateľa a to osobu Ing. Z., avšak už nejestvuje prepojenie medzi ďalšími osobami. B. W. osobne nepoznal žiadneho ďalšieho odsúdeného, okrem V. H., ktorého však poznal iba z videnia ako jeho suseda, čo potvrdzujú aj výpovede ostatných zainteresovaných, ako aj to, že neexistuje žiadny dôkaz, ani telefonický, o tom, že by B. W. koordinoval trestnú činnosť s Ing. Z., alebo že by sa vôbec niekedy spojil s ostatnými odsúdenými.

Na základe týchto okolností je kvalifikovanie trestného činu B. W. podľa § 138 písm. i/ Tr. zák. v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami hmotného práva, čo sa per analogiam platí aj na ďalšie kritérium podľa § 172 ods. 2 písm. e/, pretože väčší rozsah sa podľa odôvodnenia rozsudku vzťahuje kumulovane na činnosť všetkých odsúdených, hoci minimálne u B. W. nemožno hovoriť o jeho členstve v organizovanej skupine a väčšom rozsahu spáchaného činu. Vo veľmi krajnom prípade možno pripustiť podiel B. W. ako účastníctvo v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a súd mal preto posúdiť jeho konanie ako len poskytnutie inému (iba Ing. Z.) pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením nepatrného množstva liekov na prípravu látky.

Výtýka konajúcim súdom, že ani jeden zo súdov nepoužil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu vzhľadom na okolnosti prípadu, hoci pre to boli splnené všetky zákonné podmienky. Napriek tomu, že toto ustanovenie je fakultatívneho charakteru, je nepochybne hmotnoprávnej povahy a svojou povahou ho možno považovať za jednu zo základných zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák., pretože sa viaže na rozhodovanie o treste a jeho výmere.

Poukázal na vnútornú rozpornosť rozsudku, spočívajúcu v tom, že súd v odôvodnení uvádza argumenty, ktoré sa vôbec nevzťahujú na osobu obvineného. Okresný súd nevysvetlil v odôvodnení rozsudku, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov na strane B. W..

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06. septembra 2012, sp. zn. 3To 86/2012, bol porušený zákon v neprospech odsúdeného B. W., a súčasne zrušil napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. júna 2012, sp. zn. 3T 145/2011, obe rozhodnutia v časti výroku, ktorý sa priamo týka viny a trestu odňatia slobody odsúdeného B. W., a podľa ustanovenia § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V písomných dôvodoch uviedla, že rozhodnutia konajúcich súdov sú založené na dôkazoch, ktoré boli získané zákonným spôsobom a na správnom právnom posúdení zisteného skutku a za použitia správneho hmotnoprávneho ustanovenia. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie B. W..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v

zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Po preštudovaní spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie je vo veci naplnený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolanie ako nedôvodné odmietol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa ods. 1 písm. i/ nemožno použiť ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je preto daný len v prípadoch, ak rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čím zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutí vo veci samej. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku, sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin. K jednotlivým námietkam obvineného uvedeným v dovolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza nasledovné. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s názorom obvineného, že je nesprávna právna kvalifikácia jeho konania podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a že malo sa rozlišovať medzi jednotlivými spôsobmi spáchania.

Konanie obvineného bolo kvalifikované ako závažnejší spôsob konania páchanie trestného činu organizovanou skupinou. V danom prípade sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku, ohľadne tohto kvalifikačného znaku. V organizovanej skupine dochádza k určitej delbe úloh medzi jej jednotlivými členmi. Jej členovia sú približne v jednej a rovnakej realizačnej úrovni. Pre naplnenie znakov páchania trestného činu organizovanou skupinou stačí neformálne taktické včlenenie páchatel'a na zabezpečenie jednej z jej činností. Jeden páchatel' zabezpečuje dodávku surovín na výrobu drog, prekurzorov, druhy výroby drogy, ďalší distribuuje. Z dôkazov vyplynulo, že obvinený B. W. zabezpečoval liek Nurofén, potrebný k výrobe Nurofenu, a aj pervitín distribuoval.

S poukazom na konštatované skutočnosti je právna kvalifikácia konania obvineného v súlade so zákonom.

Keby aj konanie obvineného malo byť kvalifikované podľa jeho „predstáv“ s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. nemalo by to za následok úspešné uplatnenie dovolacieho dôvodu uvádzaného dovolateľom. Uvedenými skutočnosťami dovolací súd argumentuje aj pri námietkach obvineného v tom smere, že jeho konanie nemalo byť kvalifikované ako konanie člena organizovanej skupiny. Dovolací súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou ďalšieho spôsobu páchania trestného činu závažným konaním, že trestný čin obvinený nepáchal dlhší čas. Páchaním trestného činu po dlhší čas sa rozumie pokračovanie v trestnom čine po dobu viacerých mesiacov. Súdna prax akceptuje časové obdobie spravidla 6 mesiacov, ako na to poukazuje sám obvinený v dovolaní. Podľa judikatúry R 13/2012, u páchatel'a, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, doba neprevyšujúcu 1 rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takého činu závislou osobou. Ako obvinený sám uvádza v dovolaní trestný čin páchal 15 mesiacov, čo stačí na naplnenie znaku, pre závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. b/ Tr. zák.

Tvrdenia obvineného, že prvostupňový a druhostupňový súd mali použiť pri ukladaní trestu obvinenému zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a boli splnené na to všetky zákonné podmienky, je zavádzajúce, pretože na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Vnútorňú rozpornosť rozsudku, ktorá má spočívať v tom, že súd v odôvodnení uvádza argumenty, ktoré sa vôbec nevzťahujú na osobu obvineného, nenaplnia žiadny dovolací dôvod a zachádza do hodnotenia skutkových zistení, čo je v rámci dovolacieho konania neprípustné.

S poukazom na konštatované skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.